

30 Μαρτίου 2014

Η Ελληνική νεολαία

Πολιτισμός / Κοινωνικά θέματα

Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης, Γέροντας Ιεράς Καλύβης Αγ. Ιωάννου Χρυσσοστόμου, Σκήτη Κουτλουμουσίου

Η ελληνική νεολαία σήμερα μπορεί να έχει διάφορα τρωτά. Να φοβάται τον πολύ μόχθο, να αδιαφορεί για ουσιαστικά θέματα, να απορρίπτει δίχως έρευνα σοβαρά νοήματα, να παρασύρεται εύκολα από επιπόλαιες ιδέες. Από την άλλη όμως διατηρεί μεγάλη δίψα για την αλήθεια, μια αναζήτηση για τη γνησιότητα, έχει καλές ευαισθησίες, έναν ωραίο αυθορμητισμό, ευφυΐα, αυταπάρνηση και ανθρωπιά.

Έχει μια επιφύλαξη για την εκκλησία, που τη συνδυάζει με λάθη εκπροσώπων της. Τον πατριωτισμό σαν να τον φοβάται ύστερα από τα αντιρατσιστικά κηρύγματα κάποιων μοντέρνων απάτριδων. Ειρωνεύεται τους πολιτικούς που έδωσαν αρκετά επιχειρήματα αναξιότητας και φαυλότητας, αλλά δυστυχώς και την πολιτική. Δεν την εμπνέει το ιερό παρελθόν και τη φοβίζεται αρκετά το μέλλον. Σε πολλά είναι δικαιολογημένη η στάση των παιδιών μας, αφού γνώρισαν την υποκρισία των μεγάλων που δεν τηρούσαν αυτά που φώναζαν.

Δεν με δυσκολεύουν τα όποια ερωτήματα των νέων, αλλά η από αδιαφορία σιωπή τους. Θα μπορούσα να βοηθήσω, να συνδράμω στην έρευνα, στον έλεγχο, στην αποκάλυψη, στη διαφώτιση. Ο προβληματισμός δεν είναι κακός, η αγωνία είναι

καλή όταν κινείται από ενδιαφέρον για μάθηση και λύση αποριών. Είναι συμπαθή τα νεανικά πρόσωπα με τα σπινθηροβόλα μάτια και τις καλοδιάθετες ενστάσεις από διάφορες δουλικές, φοβισμένες, άβουλες και κακομοίρικες στάσεις. Ο καλοπροαίρετος μελετητής και γνήσιος αναζητητής της αλήθειας σίγουρα θα βρει φως, διέξοδο, πληροφορία, αναψυχή και ανάταση.

Μερικοί δεν θέλουν πολλά-πολλά, δεν έχουν υψηλά ενδιαφέροντα, μένουν στο χουζούρι, στο βόλεμα, στο νεσκαφέ, στο «πέρα βρέχει», δεν θέλουν να βγάλουν κανένα φίδι από την τρύπα. Αυτό βέβαια δεν ισχύει μόνο για ορισμένους νέους μας. Δεν είναι λίγοι που μαθαίνουν σε όλη τους τη ζωή έτσι, κατηγορώντας μόνο τους άλλους και τη σκάρτη κοινωνία. Ψάχνουν συνεχώς να βρουν προσχήματα και άλλοθι για να δικαιολογούν την απρεπή κατάστασή τους.

Η δυναμική εξανάσταση από τη φθηνία και τη μιζέρια μιας ανούσιας καθημερινότητας, μιας ανέραστης χαμοζωής, μιας πολύχρονης, κουραστικής και φθοροποιού ρουτίνας, θέλει αποφασιστικότητα, αμεσότητα και τολμηρότητα. Επανάσταση δεν είναι να ρίχνεις μολότοφ, να σπας βιτρίνες και να καις αυτοκίνητα, αλλά προσωπική ρήξη με τον κακό και εμπαθή εαυτό σου, συντριβή του προσωπίου σου, απέκδυση της μάσκας, αναλογισμού ευθύνης και υποχρεώσεων.

Εύκολο είναι να είσαι άπιστος, άθεος, ανεξέλεγκτος. Δύσκολο αρκετά είναι να είσαι υπεύθυνος Χριστιανός, αληθινός πιστός, γνήσιος άνθρωπος του Θεού. Ο σπουδαίος δανός φιλόσοφος Κίρκεγκαρντ λέγει χαρακτηριστικά: «Όπως το βέλος του καλού σκοπευτή, όταν φεύγει από τη φαρέτρα, δεν μπορεί να ησυχάσει πριν φθάσει στον σκοπό του, έτσι και ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό με μόνη κατεύθυνση προς τον Θεό και δεν μπορεί να ησυχάσει αν δεν βρεθεί κοντά του».

Ένας χριστιανός νέος έχει εμπνευσμένο όραμα, θείο σκοπό, υψηλό στόχο, νοηματοσμένη ζωή. Δεν πτοείται και δεν απογοητεύεται εύκολα. Δεν παρασύρεται από την παράλογη ηδονή και τη σκοτεινή διαφθορά. Αντιστέκεται στα αντίθετα και δαιμονοκίνητα πάθη. Επιθυμεί και αγωνίζεται για τις αρετές. Εμπνέεται από την τιμιότητα, την ειλικρίνεια, την αξιοπρέπεια, τη σεμνότητα, τη σοβαρότητα και τη μετριοπάθεια. Έχει λιγότερα υλικά κέρδη, αλλά έχει ειρηνική συνείδηση, καρδιακή χαρά και ψυχική αγαλλίαση. Δεν πάσχει από ενοχές, εφιάλτες, μίσση, ζήλιες, κακίες, έχθρες, διαβολές και πονηρίες.

Τα έτη της νεότητας, αν κυριευτούν από ψυχικά κενά, θα ταλαιπωρήσουν την κατοπινή ζωή. Έντονες ψυχολογικές διαταραχές δημιουργούν νέες φοβίες μειονεξίες, πλήξη, μοναξιά, ακόμη και μελαγχολία. Μια ζωή δίχως ήθος, ηθική, φραγμό και κανέναν περιορισμό θεωρείται ελεύθερη, αλλά τελικά σκλαβώνει, και η

άφθονη ηδονή χαρίζει περισσή οδύνη.

Το πιο λυπηρό είναι μερικοί να επιβουλεύονται ή να εκμεταλλεύονται τα όνειρα των παιδιών μας. Στα περισσότερα παιδιά υπάρχει μέσα τους η επαναστατικότητα, η τάση για αλλαγές, σημαντικές καθώς λέγουν. Η αναθεώρηση και η μετατροπή πιστεύουν για κάτι καλύτερο. Αυτό δεν είναι καθόλου κακό.

Οι μεγάλοι όμως θέλουν τα παιδιά τους πιστή και ακριβή συνέχειά τους, προέκταση του εγώ τους, πειθήνια και υπάκουα όργανά τους. Γι' αυτό υπάρχει μια οργανωμένη προσπάθεια προς αποχαύνωση της νεολαίας. Την καθιστούν ευάλωτη με τις νέες ιδέες, τα ναρκωτικά, τα ποτά, τον τρόπο διασκέδασης, τα τραγικά επεισόδια στα γήπεδα και στις συναυλίες.

Οι νέοι καλούνται να αποκτήσουν αντιστασιακό πνεύμα και σταθερό φρόνημα προς καθετί ανίερο, άσχημο, βρομερό, ψεύτικο, πρόστυχο και σάπιο. Τα νιάτα είναι πλασμένα για τον ηρωισμό, έλεγε ο Κλοντέλ. Αξίζει στην ελληνική νεολαία μια καλύτερη τύχη, μια γενναιότερη στάση, μια μεγαλύτερη αγωνιστικότητα. Μην παρασυρθεί από επιτήδειους, που θα την ξεγελάσουν και θα την απογοητεύσουν. Οι συζητήσεις μου συχνά στο Άγιον Όρος με νέους μου δίνουν μια χαρά και μια ελπίδα, που με κάνει να συγκινούμαι, αλήθεια, βαθύτατα.

*γράφει ο μοναχός Μωυσής, Αγιορείτης
στη ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, 29/5/2011*

<http://bit.ly/1pp1cZs>